

Бизни ўйлантираётган муаммолар

Барча наеб кишилари ҳақида бўлганидек, ўқитувчилар ҳақида ҳам латифа бор. Мана шуларадан биро. Эмилики, ўғрилар ўқитувчинга тушашди. Чўнтахларин агадираб қарашсан, бор-йўғи иккичула чиқиди. Бундан аччиликанга ўғрилар ўқитувчига бир сўм бериб, кўйтоб юборишибди.

Аслида кутилди бўлган ҳар қандай латифа тагида оғизиа бўлса-да, аччик ҳақида ётади. Шу жумладан, юкоридаги латифада ҳам.

МУАДДИМНИНГ ЧЎНТАГИ

Ўқитувчи зиёли саналади. Шу боис ҳам улар ҳар тоғонлама ети, бекаму кўст бўлишлари керак. Худди Япониядаги муаллимларга ўхшаб. Биласизми, улар нима қилиштаган? Мамлакат интисолий таназзулга юз тутганда, бутун ўтиборни мақтабга, ёшлар тарбиясини яхшилашга қартишига. Мақтаблар компютерларни тасдиқлайдар, усуллар маоши иккичула чиқса оширилган. Малзакали ўқитувчилар эслав датлат таъминотига олинган... Бизда ячин орада бундай бўлмаслигни ани. Бироқ шугура тайёргарлар кўрмаса ҳам бўлмайдиганта ўхшаб қолди. Келинг, шу тайёргарларниң кичин бир жижати ҳақида басълашади. Гап ўқитувчинга ҳалол нонини кемтиқ қилаётган,

килиб турадиган «кўринимас кўллар» бор, десак янгилиймиз. Билганимча, санаб берай. Аслида ҳам ёзишига ўқитувчилар билан ўзбахт сабоб бўлди. Лекин улар ўзларини танитмасликни лозим топишди.

Мақтабларни таъмирилаш фақат оталик ташкилот ва хўжаликлар томонидан баъжариланти, дейсизим? Иўқ, албатта. Ву ишларга ўқитувчилар, ота-оналар, ҳатто ўқитувчилардаги ўз пул юнгилган. Яна, ўқитувчиларни кабинет киши узун ҳам озми-кўйми саборлайди. Фанлар бўйича тез-тез бўлиб турадиган нўргазмали семинарлар учун ҳам ҳар бир ўқитувчига (каташчиларга чой-нонни қўйиш учун) 1-2 сўмдан тўп-

Муҳис ЖУРАБОЕВ,
Фарориа вилоятининг Олтирик ноҳияси.

ҚЎХНА ШАРҚ эртаклари ва ривоятларида нафарат афсонайи дев-парвар сеххар-афсунгарлар, катто оддий одамлар ҳам бир думалаб, шерга, бургутга, кантарга ва бошقا ҳил жониборларга айланаверадилар. Ҳинд асторигина кўра, одам ўтгач, унинг руҳи бирон-бир уз ҳайвонларига кўчичи ӯтамиши, ўзимизда ҳам қадим-қадимдан қинсон руҳи авладий, ўтган одамнинг жони ароҳа кепалакка ёланлиб, яшаган ўт атрофида чиркирга юради кабиладига тасвурлар кент тарқалган. Бундай тасвурлар ажодларининг кўлдан-кўл сарҳол-фантастик эртак ва ривоятларидаги ўз аксини топлан. Мъалумки, бу эртак ва ривоятлар кўнгилларда дақшат ва тушунилар ўтиготи эъзас, балки инсоний тирикликинни қадринга этиш, ажодлар хотирасини ардошлаб, табнатин асрар-аввалишадек foxt зэгу мақсадлардаратилган. Ҳатто улар ўтиготида даҳшат заминрида ҳам. Карл Маркс табири билан ёланганда, «халиқин ўз адололидан ўзин кўрктиши», уни шүхр торттириб, кирой инсоний умр кеширишга чакирик, эзгуликка дайвёт бор.

Афсуски, биз бугунги кунда эртакларга кўлам инсоний кўйиди. Лекин халқ оғзаки икоди уммонидан қониб сув ичган шундай даҳо санъаткорлар борки, улар «ўзиндан ўти чиқаргандар, яни, ёлғонин ростдек кўрсатиб, ҳар қандай китнир ўтиловини ҳам шошонти оғланни. Жалолиддин Румийининг «Маснавий мавзаний», Фариддин Атторонинг «Мантиқ ут тайр», Алишер Навоийнинг «Лисон ут тайр», Гулханийнинг «Зарбуллас» маъжиз-фалсафий достонлари, Ханс Христин Андерсен эртаклари-ю, Крилос масаллари замонидаги олам-олам маънолар кимни мафтун этмаган дайсиз!

Кўнидаги донъа халиқимизнинг ибратли ривоятларидан бирини маъъзиз-психологик хикоя шаклига солиб, ўтиборинизга ҳавола қилирсанман, низматим! — Сизин инсоний тириклик хусусида жиддийроқ муюзидан ўтида, соткинида ва майдакашлик балоидан оғоҳ этиш, кўнглинида тўқулини эъзас, кирой одам ва кирой халиқ бўлиб яшашга иштирок иштишади.

Онсон — йироқ, ер каттик. Юмашини, бехватир ин-кү, дейлик, тутучун нари борса бир ҳаттам. Лекин манови нинадек киска ва ингрика оғлабордаги ўти оғлини ўзин ўтилдими! Устига устак, нақ оғзида инови алаҳазарин кўрлойб турганини қаранг! Узига ҳам росе сичонкинг инни миг танга бўлди-ам! Ножи ўйи қайдат Коши бу чордевордан ташкирага кочиб чиқса олса йўк, калинина уннаб кўрди. Овора бўлгани қолди. Ортидан инови падаркусур кўялаб бораркан, муст-маҳкам эшикни кемирли-тешни учун имон кинан! Беомон чанглаб бузар чон берик қолди-ю қон ҳаллида чинлаганини қадрорин ин томон юргуди. Манови кеталайдек ҳукра ташкирасидаги тута-

туди. Нафаси қайтиб кетди. Бўғиб ўлдим, деб ўйлади ўзинча. Иўқ, ўлмади: баданига тигдек ботган тирноклар нимагадир тўстадан ёзиди. Езилишга ёзиди-ю... нима балоғ Кўкка учтимлаби! Ўзин учтимлаби ё жони! Ҳайрят, ўзин экан, мана, ҳайтовор, ерга қайтиб туши-ку! Оббо, ерга эмас, тагин инови аблакларнинг чантаглига тушибди, шекил! Ине, тагин кўкка учтимлаби! Ине, тагин кўкка учтимлаби! Ине, тагин кўкка учтимлаби!

Нима киляти инови аблак мушук! Йўнинг бўлсанг е-кўй, нокас, шу топда ўйнга бело борми! У ер-у осмон ўртасида бўзининг мокисидек зув қатнаб, нақ аросатда, инови итдан тарқаган Бароқойга ўйин келди! Емонини бир килини ортиб деб, ўйнинг кўргурнинг қилигини қара-чи

нинг бардошидан-да бенинчароқ ясси даштинг чинакам этаси эди. Тўғри, ўзини ҳам мутлақ эгасиз деб бўлмоғди. Лекин номигагина эга, аслида иўлдоши-кисматдош эди ўз Уша тукашини ё беканинг кунига бир марта сутини соғиб олганини айтмаса, назариде, ундан экинроқ, ундан хотиржармоқ, ундан бахтироқ тирик жон бу оламда йўк!

Уша фарахбахси кунлардан бирда тужакшинг кўнгли Маккагатилло деган жойга сафарга боршини тусаб колсалдими! Нотавон кўнгигига кўтирижомашов. Ноҳард экансан, бардошинг масали чо экан, тичигина ўти-нинг тереб юравермасанми?

Рахим ОТАУЛИ

Шуниси етмай турувди. Бу нокасининг дастидан ўлар бўлса ўлиб бўлди-ку.

Эҳ-х, бир пайтлардаги курдати ҳо-эр бўларниди: лаъзаб қоларниди! Муттаҳамни товонлари остида босиб шунашсанги янчардик, чаплак қилиб ташларди, худо ўзинни.

Ҳа, қочонларидир у кўрсичон эмас, тута ёди. Асли-насли нортуға эди! Ҳар бирни тогдек-тогдек кўш ӯркани бор эди. Қадами истаган жойтаги етади. Оқиёндик устундек залворли, товонни радиадек катта эди. Ҳар босганида, нақ киркта сичонкин янчиб ташлаши мумкин эди. Одилларни шу кедар салобатни ва йирик эдди, ўнинг бир ҳатлаши сичонкин деганинг минг ҳатлаши билан баро-бар эди. Бўйин чўзиганда омбидек тишларни керади бирнада, манзилга етебордилар. Маккагатилло деса дегудек жаннатмакон жой экан макисидан Ана Майка-ю, мана Макиа! Нак тилодек товланади. Йатокининг тикини қайдо-ю, Маккагатилло олиб келиб сотишни шартниди, монисоф! Агар катордаги норми сен бўлсанг! Асли ёмон йўлдош ёлчинтас экан, кўкса менга бурундуки раво кўрерманинг...

Газабдан дег-дег тирикар, аввалига олгувларни ҳам, сочувчини ҳам пашашеди эзилаб ташлаомони бўлди.

Тагин шайтонга ҳар бедор. Улар-ку, тегиши жазоларни олди. Энди жаҳустида ўзин инсофони бир кўйаманини маъқул. Шаҳд билан ортига бўрнид-ю келган йўлдан чопиллий кетди. Иўқ, инови нокасларнинг иккакаланни чуварчини хон санвишидай. Бурнига иш боғлатиди ўзини бўлса, бундай ўртининг макисидан ўзининг янтоға афзаридан. Колаверса, кинид конн томаг ясси дашти дунёнинг молига алишандиги ўз Кадрдан даштига интилиб, ёлғиз ўз узок адасини-булодиди. Кирк кече-ю кирик кундуз, Ҳимолай-Ҳиндустони ишиклиб баландир. Кадрдан ётади ўзини чумолидек ночор, вайи чогда, филдик оғир ҳис қиди. Тот атагида нахжист узок тентриди. Нахот бутдан ошиб ўтиб ўзигасида! Нахот ўртага кайтишининг ягона ўйла ўз бўлса! Кайдан чикдиди бу бало югни. Ахирдай тиз кўйка тавалло килиди: «Энинг йўл кўрсат, ўзинг маддабар, ўтига устак, ана сизга ясси дашти! Ана сизга ономаси! Ани сизга ономаси!» Нимаси биландир ўзин ўзинни жонида, ташлашини кимни ташлашини маъқул. Шаҳд билан ортига бўрнид-ю келган йўлдан чопиллий кетди. Иўқ, инови нокасларнинг иккакаланни чуварчини хон санвишидай. Бурнига иш боғлатиди ўзини бўлса, бундай ўртининг макисидан ўзининг янтоға афзаридан. Колаверса, кинид конн томаг ясси дашти дунёнинг молига алишандиги ўз Кадрдан даштига интилиб, ёлғиз ўз узок адасини-булодиди. Кирк кече-ю кирик кундуз, Ҳимолай-Ҳиндустони ишиклиб баландир. Кадрдан ётади ўзини чумолидек ночор, вайи чогда, филдик оғир ҳис қиди. Тот атагида нахжист узок тентриди. Нахот бутдан ошиб ўтиб ўзигасида! Нахот ўртага кайтишининг ягона ўйла ўз бўлса! Кайдан чикдиди бу бало югни. Ахирдай тиз кўйка тавалло килиди: «Энинг йўл кўрсат, ўзинг маддабар, ўтига устак, ана сизга ясси дашти! Ана сизга ономаси! Ани сизга ономаси!» Нимаси биландир ўзин ўзинни жонида, ташлашини маъқул. Шаҳд билан ортига бўрнид-ю келган йўлдан чопиллий кетди. Иўқ, инови нокасларнинг иккакаланни чуварчини хон санвишидай. Бурнига иш боғлатиди ўзини бўлса, бундай ўртининг макисидан ўзининг янтоға афзаридан. Колаверса, кинид конн томаг ясси дашти дунёнинг молига алишандиги ўз Кадрдан даштига интилиб, ёлғиз ўз узок адасини-булодиди. Кирк кече-ю кирик кундуз, Ҳимолай-Ҳиндустони ишиклиб баландир. Кадрдан ётади ўзини чумолидек ночор, вайи чогда, филдик оғир ҳис қиди. Тот атагида нахжист узок тентриди. Нахот ўртага кайтишининг ягона ўйла ўз бўлса! Кайдан чикдиди бу бало югни. Ахирдай тиз кўйка тавалло килиди: «Энинг йўл кўрсат, ўзинг маддабар, ўтига устак, ана сизга ясси дашти! Ана сизга ономаси! Ани сизга ономаси!» Нимаси биландир ўзин ўзинни жонида, ташлашини маъқул. Шаҳд билан ортига бўрнид-ю келган йўлдан чопиллий кетди. Иўқ, инови нокасларнинг иккакаланни чуварчини хон санвишидай. Бурнига иш боғлатиди ўзини бўлса, бундай ўртининг макисидан ўзининг янтоға афзаридан. Колаверса, кинид конн томаг ясси дашти дунёнинг молига алишандиги ўз Кадрдан даштига интилиб, ёлғиз ўз узок адасини-булодиди. Кирк кече-ю кирик кундуз, Ҳимолай-Ҳиндустони ишиклиб баландир. Кадрдан ётади ўзини чумолидек ночор, вайи чогда, филдик оғир ҳис қиди. Тот атагида нахжист узок тентриди. Нахот ўртага кайтишининг ягона ўйла ўз бўлса! Кайдан чикдиди бу бало югни. Ахирдай тиз кўйка тавалло килиди: «Энинг йўл кўрсат, ўзинг маддабар, ўтига устак, ана сизга ясси дашти! Ана сизга ономаси! Ани сизга ономаси!» Нимаси биландир ўзин ўзинни жонида, ташлашини маъқул. Шаҳд билан ортига бўрнид-ю келган йўлдан чопиллий кетди. Иўқ, инови нокасларнинг иккакаланни чуварчини хон санвишидай. Бурнига иш боғлатиди ўзини бўлса, бундай ўртининг макисидан ўзининг янтоға афзаридан. Колаверса, кинид конн томаг ясси дашти дунёнинг молига алишандиги ўз Кадрдан даштига интилиб, ёлғиз ўз узок адасини-булодиди. Кирк кече-ю кирик кундуз, Ҳимолай-Ҳиндустони ишиклиб баландир. Кадрдан ётади ўзини чумолидек ночор, вайи чогда, филдик оғир ҳис қиди. Тот атагида нахжист узок тентриди. Нахот ўртага кайтишининг ягона ўйла ўз бўлса! Кайдан чикдиди бу бало югни. Ахирдай тиз кўйка тавалло килиди: «Энинг йўл кўрсат, ўзинг маддабар, ўтига устак, ана сизга ясси дашти! Ана сизга ономаси! Ани сизга ономаси!» Нимаси биландир ўзин ўзинни жонида, ташлашини маъқул. Шаҳд билан ортига бўрнид-ю келган йўлдан чопиллий кетди. Иўқ, инови нокасларнинг иккакаланни чуварчини хон санвишидай. Бурнига иш боғлатиди ўзини бўлса, бундай ўртининг макисидан ўзининг янтоға афзаридан. Колаверса, кинид конн томаг ясси дашти дунёнинг молига алишандиги ўз Кадрдан даштига интилиб, ёлғиз ўз узок адасини-булодиди. Кирк кече-ю кирик кундуз, Ҳимолай-Ҳиндустони ишиклиб баландир. Кадрдан ётади ўзини чумолидек ночор, вайи чогда, филдик оғир ҳис қиди. Тот атагида нахжист узок тентриди. Нахот ўртага кайтишининг ягона ўйла ўз бўлса! Кайдан чикдиди бу бало югни. Ахирдай тиз кўйка тавалло килиди: «Энинг йўл кўрсат, ўзинг маддабар, ўтига устак, ана сизга ясси дашти! Ана сизга ономаси! Ани сизга ономаси!» Нимаси биландир ўзин ўзинни жонида, ташлашини маъқул. Шаҳд билан ортига бўрнид-ю келган йўлдан чопиллий кетди. Иўқ, инови нокасларнинг иккакаланни чуварчини хон санвишидай. Бурнига иш боғлатиди ўзини бўлса, бундай ўртининг макисидан ўзининг янтоға афзаридан. Колаверса, кинид конн томаг ясси дашти дунёнинг молига алишандиги ўз Кадрдан даштига интилиб, ёлғиз ўз узок адасини-булодиди. Кирк кече-ю кирик кундуз, Ҳимолай-Ҳиндустони ишиклиб баландир. Кадрдан ётади ўзини чумолидек ночор, вайи чогда, филдик оғир ҳис қиди. Тот атагида нахжист узок тентриди. Нахот ўртага кайтишининг ягона ўйла ўз бўлса! Кайдан чикдиди бу бало югни. Ахирдай тиз кўйка тавалло килиди: «Энинг йўл кўрсат, ўзинг маддабар, ўтига устак, ана сизга ясси дашти! Ана сизга ономаси! Ани сизга ономаси!» Нимаси биландир ўзин ўзинни жонида, ташлашини маъқул. Шаҳд билан ортига бўрнид-ю келган йўлдан